

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: P. P., IČO: X
se sídlem X
zastoupený Mgr. Martinem Křivohlavým, advokátem
se sídlem Paní Zdislavy 418/8, Česká Lípa

proti

žalovanému: Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 7. 2020, č. j. ČTÚ-35 038/2019-603

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

I. Předmět sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 21. 7. 2020, č. j. ČTÚ-35 038/2019-603 (dále jen „napadené rozhodnutí“),

kterým předsedkyně Rady ČTÚ podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) zrušila rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. j.: ČTÚ-1 830/2019-635/IV. vyř. UrL ze dne 19. 7. 2019 (dále jen „*Rozhodnutí*“). Rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání dvou skutků přestupku podle § 118 odst. 1 písm. b) a jednoho skutku přestupku dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Za tato jednání žalobci byla uložena úhrnná pokuta ve výši 38.000 Kč a povinnost náhrady nákladů správního řízení v paušální výši 1.000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

2. Předsedkyně žalovaného shrnula procesní postup správního orgánu I. stupně a zjištěný skutkový stav věci. Konstatovala, že správní orgán I. stupně nejprve dne 1. 4. 2019 pod č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/UrL, vydal příkaz, jímž uznal žalobce vinným z uvedených 3 deliktů. Žalobce podal 24. 4. 2019 odpor, správní orgán I. stupně jej informoval, že příkaz již nabyl právní moci. Žalobce prostřednictvím zástupce požádal o prominutí zmeškání úkonu. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 6. 2019, č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – UrL zmeškání úkonu neprominul s tím, že úkon žalobce byl učiněn včas a nenastaly důvody pro prominutí zmeškání úkonu. Následně správní orgán I. stupně přípisem ze dne 5. 6. 2019 vyrozuměl žalobce o pokračování ve správním řízení, zejména jej poučil o právu navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, o možnosti nahlížet do správního spisu a o oprávnění žádat nařízení ústního jednání. Správní orgán I. stupně poté vydal Rozhodnutí, proti němuž žalobce podal rozklad, v němž uplatnil několik věcných námitek.
3. Předsedkyně žalovaného v napadeném rozhodnutí konstatovala, že Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, neboť k jeho vydání došlo poté, co správní řízení bylo příkazem ze dne 1. 4. 2019 pravomocně ukončeno. Shrnula, že příkaz ze dne 1. 4. 2019 byl žalobci doručen na adresu jeho sídla fikcí dne 15. 4. 2019. Uvedla, že příkaz byl dne 3. 4. 2019 uložen na poště k vyzvednutí, zásilka vyzvednuta nebyla, 10. dnem byla tedy doručena. Posledním dnem byl 13. 4. 2019, jednalo se o sobotu, tj. dnem doručení bylo pondělí 15. 4. 2019. Posledním dnem lhůty k podání odporu bylo podle § 150 odst. 3 správního řádu úterý 23. 4. 2019, odpor byl však doručen až 24. 4. 2019, tj. opožděně. Nevyvolal tedy právní účinky – zrušení příkazu. Příkaz proto nabyl právní moci 24. 4. 2019.
4. Předsedkyně uvedla, že usnesení ze dne 4. 6. 2019, jímž správní orgán I. stupně neprominul zmeškání úkonu (podání odporu), neboť úkon byl učiněn včas, bylo překvapivé a neztotožnila se s ním. Je názoru, že účast žalobce na dovolené nemůže být objektivní překážkou, jež by odůvodnila prominutí zmeškání úkonu.
5. Předsedkyně žalovaného uzavřela, že vydání Rozhodnutí bránila překážka věci rozhodnuté (tj. pravomocný příkaz ze dne 1. 4. 2019), Rozhodnutí proto zrušila pro rozpor s právními předpisy či nesprávnost podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jelikož řízení bylo již ukončeno pravomocným příkazem, řízení napadeným rozhodnutím již nezastavila.

III. Žaloba a další vyjádření

6. Žalobce je toho názoru, že odpor proti příkazu podal včas, což shledal i správní orgán I. stupně. Žalovaný svým postupem odebral žalobci možnost bránit se řádně ve správním řízení, když zcela překvapivé a v rozporu s legitimním očekáváním žalobce posoudil nabytí právní moci příkazu jinak než správní orgán I. stupně. Ten v usnesení č. j. ČTÚ-1

830/2019-635/III. vyř. – Url. ze dne 4. 6. 2019 neprominul žádost žalobce o prominutí zmeškání úkonu – opožděné podání odporu s tím, že odpor byl podán včas. Uvedené usnesení nabylo právní moci, nebylo změněno ani zrušeno. Podle názoru žalobce správní orgán I. stupně tímto usnesením materiálně tedy rozhodl o tom, že odpor byl podán včas.

7. Žalobce k tomu shrnul, že v období od 1. 4. 2019 do 14. 4. 2019 byl na rodinné dovolené mimo místo bydliště, v tomto období měl zajištěnou osobu, která vybírala poštovní schránku, v daném období (a ani později), mu nebyla doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, příkaz byl žalobci doručen až vhozením do schránky dne 17. 4. 2019, žalobce neměl možnost (z důvodu absence výzvy k vyzvednutí zásilky) se s obsahem příkazu seznámit před 17. 4. 2019, neboť nebyl informován (jakýmkoliv způsobem) o existenci zásilky, žalobce řádně podal odpor proti příkazu v osmidenní lhůtě.
8. Žalobce je názoru, že i pokud by obsahem usnesení bylo faktické určení neplatnosti doručení příkazu, nebo okamžiku, kdy byl Příkaz doručen, faktický výsledek je nadále stejný, tedy, že příkaz je zrušen a v řízení se pokračuje. Předsedkyně žalovaného se tedy existencí usnesení, resp. jeho materiálními dopady, nijak nezabývala, pouze sama spočítala lhůtu doručení příkazu a stanovila údajné nabytí právní moci tohoto příkazu.
9. Žalobce dále namítl, že tento postup byl v rozporu s legitimním očekáváním. Očekával a ze strany správního orgánu I. stupně byl o tomto ujišťován, že správní řízení je řádné a vedeno zákonným způsobem. Žalobce s ohledem na existenci zákonného správního řízení vyhověl požadavkům správního orgánu I. stupně (např. dodání podkladů), nechal se právně zastoupit v řízení (s čímž jsou spojeny nemalé finanční náklady), a legitimně očekával zákonný postup správního orgánu, který vystupuje v daném řízení z titulu své vrchnostenské pozice. Následné rozhodnutí o tom, že odpor nebyl podán včas, a tedy celé proběhlé navazující správní řízení je nezákonné, je z pohledu žalobce překvapivé a zcela v rozporu s jeho legitimním očekáváním, že ve věci bude rozhodnuto žalovaným meritorně.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dle § 150 odst. 3 správního řádu příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. V daném případě byl žalobcem podán odpor opožděně, a proto se příkaz stal pravomocným a vykonatelným. Tato skutečnost vyplývá přímo ze zákona, a to bez ohledu na to, že správní orgán I. stupně nesprávně posoudil podaný odpor žalobce jako včasné podaný.
11. Žalovaný uvedl, že posledním dnem lhůty pro podání odporu bylo úterý 23. 4. 2019. Žalobce podal odpor až dne 24. 4. 2019. Zároveň žalovaný v odůvodnění Rozhodnutí k vydanému usnesení uvedl, že se s tímto posouzením neztotožňuje. K uvedenému současně dodal, že aby bylo možné žádosti o prominutí zmeškání úkonu vyhovět, musely by být překážkou závažné důvody, které nastaly bez zavinění podatele (§ 41 odst. 4 správního řádu) a tyto závažné důvody by musely být objektivní povahy. Správní řízení bylo pravomocně ukončeno, a to příkazem ze dne 1. 4. 2019. Vydání Rozhodnutí ze dne 19. 7. 2019 bránila překážka věci rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu, když ve věci již bylo pravomocně rozhodnuto příkazem ze dne 1. 4. 2019. S ohledem na skutečnost, že řízení bylo tedy pravomocně ukončeno, žalovaný již v Rozhodnutí nepřezkoumával rozkladové námitky žalobce. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu se zákonem.
12. Žalobce k vyjádření žalovaného podal repliku. Podle žalobce se žalovaný vyhnul tomu, aby jakkoliv právně hodnotil skutečnost, že je zde platné a formálně bezvadné usnesení,

kterým by správní orgán (a to i nadřízený správní orgán) měl být vázán. Pokud platí základní premisa zákonného a demokratického státu, že správní orgán je svými rozhodnutími vázán, přičemž výše uvedené usnesení nabylo právní moci a je formálně bezvadné, pak nelze akceptovat postup žalovaného, neboť správní orgán I. stupně pravomocně rozhodl o tom, že odpor byl podán včas a toto rozhodnutí nebylo ke dnešnímu dni změněno nebo zrušeno. Obsahem usnesení je vyjádření materiální skutečnosti, že žalobci nebyla doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, tedy lhůta k podání odporu se započala počítat až od 17. 4. 2019, a odpor byl proto podán včas.

13. Žalobce zdůraznil zejména, že v daném období pobýval na dovolené od 1. 4. do 14. 4. 2019 a v tomto období (a ani později), nebyla žalobci doručena žádná výzva / oznámení o uložení jakékoliv poštovní zásilky u jakéhokoliv přepravce poštovních zásilek, příkaz byl žalobci doručen až vhozením do schránky dne 17. 4. 2019. Jeho babička čestně prohlásila, že poštovní schránku denně kontrolovala a předmětná výzva se v poštovní schránce nenacházela. S tímto důkazem se žalovaný nijak nevyrovnal a ani se k němu nevyjádřil. I pokud by žalobce v daném období byl doma, tedy nikoliv na rodinné dovolené, je zcela očividné, že výzva nebyla vhozena do schránky a tedy i v takovém případě by se žalobce o příkazu dozvěděl až v okamžiku vhození písemnosti do jeho poštovní schránky.
14. Žalobce setrval na názoru, že postup žalovaného byl v rozporu s legitimním očekáváním žalobce, že bylo porušeno jeho ústavní právo na spravedlivý proces a to z důvodu nepředvídatelnosti rozhodnutí žalovaného. Podle žalobce byl ze strany správního orgánu I. stupně (dle názoru Žalovaného) uveden v omyl ohledně jeho práv a správní orgán by tak šikanózním způsobem zabránil tomu, aby se žalobce mohl proti jeho jednání účinně bránit. Správní orgán I. stupně svým usnesením fakticky vyhověl požadavku žalobce, aby v zahájeném správním řízení bylo pokračováno.

IV. Dosavadní řízení

15. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 4. 2021, č. j. 10 A 101/2020 – 42 žalované rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
16. Městský soud se ztotožnil se žalovaným v tom, že žalobce odpor podal skutečně opožděně. Správní orgán I. stupně nicméně podle názoru městského soudu nesprávně vyhodnotil, že odpor podal žalobce včas a v návaznosti na to i věcně nesprávně rozhodl o žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu, kterou zamítl právě s odůvodněním, že odpor byl učiněn včas. Žalobce takto uvedl v omyl a i svým následným postupem poté jen potvrdil v žalobci přesvědčení, že řízení je vedeno v souladu s procesními předpisy, a že žalobce může v řízení náležitě hájit svá práva a uplatnit svou procesní obranu. Městský soud uzavřel, že jestliže žalovaný k procesní aktivitě žalobce, jenž se v rozkladu původně domáhal přehodnocení závěrů správního orgánu I. stupně, zrušil prvostupňové Rozhodnutí pro překážku věci rozhodnuté, aniž by rozklad žalobce a věc meritorně projednal a posoudil, jednal překvapivě. Městský soud hodnotil i to, že žalovaný k rozkladu rozhodl v neprospěch žalobce, aniž by zohlednil, že tento procesní stav vyvolal svým vadným postupem správní orgán I. stupně, a aniž by žalovaný dal žalobci šanci se proti této změně procesní situace se bránit. Předsedkyně žalovaného měla proto dle názoru městského soudu v dalším řízení meritorně projednat rozklad.

17. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 126/2021 – 33, ke kasační stížnosti žalovaného rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. K rozhodovacím důvodům a závaznému právnímu názoru pro další řízení viz níže.

V. Další procesní postup Městského soudu v Praze

18. Městský soud v dalším řízení vyzval procesní strany ke sdělení aktuálního procesního stanoviska v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 126/2021 – 33.
19. Tohoto práva využil žalobce dne 13. 12. 2022.
20. Žalobce nesouhlasil s názorem Nejvyššího správního soudu. Uvedl, že jeho legitimní očekávání spočívalo v tom, že jeho věc bude řádně projednána a nikoliv v tom, že další instance musí rozhodnout v jeho prospěch. Jeho legitimní očekávání bylo vyvolané zcela jednáním a postupem správního orgánu I. stupně. Žalobce se oprávněně domníval, že se žalovaný jeho věcí zabývá a zabývat bude, a že může předkládat důkazy na podporu jeho tvrzení. Žalobce upozornil na to, že veškerá pochybení ohledně správního řízení, které se po právní moci příkazu konat nemuselo, jdou na vrub žalovaného. Žalobce připomněl, že správní orgán I. stupně dospěl k názoru, že odpor byl podán včasné (viz usnesení č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – Url. ze dne 4.6.2019), toto usnesení nabylo právní moci, formálně je bezvadné a správní orgán je jím vázán. Žalobce se neztotožnil s postupem předsedkyně žalovaného, která usnesení, resp. jeho obsah, zcela opominula, aniž by se výslovně vypořádala s tím, proč považuje posouzení lhůty orgánem I. stupně za vadné.
21. Žalobce trvá na tom, že bylo porušeno jeho ústavní právo na spravedlivý proces a to z důvodu nepředvídatelnosti rozhodnutí. Ztotožnil se s názorem městského soudu, který předsedkyni žalovaného uložil rozklad meritorně projednat. Naopak se neztotožnil s názorem Nejvyššího správního soudu, aby žalovaný znovu rozhodl o žádosti o prominutí zmeškání úkonu. V této souvislosti poukázal na to, že dle pravomocného usnesení je odpor podán včasné, přitom příkaz je též pravomocný.
22. Žalovaný aktuální procesní stanovisko neuplatnil.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze projednal žalobu v dalším řízení bez jednání, neboť obě procesní strany přes výzvu soudu nesdělily nesouhlas s takovým projednáním věci; podle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) je tedy jejich souhlas presumován. Městský soud nenařídil jednání ani z důvodu dokazování, neboť žalobcem navržené důkazy jsou obsahem správního spisu a rovněž všechny rozhodné skutečnosti vyplývají ze správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Další navržené důkazy - rodné listy synů žalobce a jeho daňové přiznání za rok 2019 - byly podkladem k rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, o němž rozhodl městský soud usnesením ze dne 7. 10. 2020, č. j. 10 A 101/2020-24. Pro další řízení jsou pak tyto důkazy nadbytečné.
24. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel městský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
25. Městský soud ze správního spisu zjistil, že správní orgán I. stupně provedl kontrolu u společnosti Artemis NET, s.r.o., jejímž jednatelem je žalobce. Kontrolní zjištění jsou

součástí spisového materiálu a jsou uvedena v protokolu o kontrole č. 1803-249-01/1K ze dne 2. 7. 2018. Správní orgán I. stupně rovněž provedl kontrolu u žalobce jakožto podnikající fyzické osoby, kontrolní zjištění jsou součástí spisového materiálu a jsou uvedena v protokolu o kontrole č. 1804-249-01/1K ze dne 27. 7. 2018. Žalobce proti posledně uvedenému protokolu podal dne 24. 8. 2019 námitky, které zamítl správní orgán I. stupně dne 17. 9. 2018, pod č. j. ČTÚ-24 483/2018-635.

26. Správní orgán I. stupně dne 1. 4. 2019, pod č. j. ČTÚ1 830/2019-635/UrL vydal příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze dvou přestupků podle § 118 odst. 1 písm. b) a jednoho přestupku dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Dle přiloženého dokladu o doručení byl příkaz doručen žalobci fikcí dne 15. 4. 2019.
27. Žalobce podal proti příkazu dne 24. 4. 2019 odpor. Správní orgán I. stupně žalobci sdělil dne 26. 4. 2019 neformálním přípisem, že odpor byl doručen po uplynutí osmidenní lhůty k jeho podání, věc byla proto již pravomocně ukončena. Příkaz je možné zvrátit pouze z důvodu nezákonnosti dle § 94 správního řádu, popř. by bylo lze řízení obnovit za podmínek dle § 100 odst. 1 správního řádu.
28. Žalobce dne 13. 5. 2019 požádal o prominutí zmeškání úkonu - podání odporu. Tuto žádost (ve zkratce) odůvodnil tím, že se o doručování zásilky s příkazem nedozvěděl – v období od 1. 4 do 14. 4. 2019 byl na dovolené, nebyla mu doručena ani zásilka a ani sdělení či výzva o tom, že zásilka byla uložena. Bez svého zavinění se nemohl tedy seznámit s příkazem.
29. Správní orgán I. stupně následně učinil u České pošty, s. p., která zásilku doručovala, dotaz na okolnosti doručování zásilky. Česká pošta žalobci dne 11. 6. 2019 sdělila, že do domovní schránky adresáta byla vložena výzva k vyzvednutí uložené zásilky.
30. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 6. 2019, č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – UrL žádost o prominutí zmeškání úkonu zamítl, neboť dle jeho názoru úkon byl učiněn včas a tedy nenastaly objektivní důvody pro prominutí zmeškání úkonu. Správní orgán I. stupně shledal, že příkaz byl žalobci doručen dne 17. 4. 2019, lhůta pro podání odporu skončila 25. 4. 2019, odpor byl tedy dne 24. 4. 2019 podán včas.
31. Následně správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce dne 5. 6. 2019 o pokračování v řízení po podání odporu, poučil ho o jeho procesních právech, které byl žalobce oprávněn učinit do 19. 6. 2019 do 10:00 hodin. Usnesením ze dne 10. 6. 2019 byl žalobce vyzván, aby předložil úředně ověřenou kopii účetních dokladů prokazující finanční stav za poslední uzavřené finanční období. Žalobce tuto výzvu splnil ve dnech 25. 6. a 18. 7. 2018 předložením přiznání k dani z příjmů fyzických osob za kalendářní rok 2018.
32. Poté správní orgán I. stupně vydal Rozhodnutí. Žalobce dne 6. 8. 2019 podal proti Rozhodnutí rozklad, v němž uplatnil několik okruhů věcných námitek: namítl nedostatek skutkových zjištění, porušení procesních pravidel při zjišťování skutkového stavu, dále měl za to, že nebylo prokázáno, že odpovědným za přestupek měl být žalobce, že byl nedostatečně vymezen skutek, že byl porušen zákaz dvojího trestání, že trest je nepřiměřený a že dostatečně nebyly zohledněny zásady pro ukládání trestů podle zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
33. Předsedkyně žalovaného o rozkladu rozhodla napadeným rozhodnutím.
34. Z vyličených skutkových okolností vyplývá, že v projednávané věci je sporné, jaký vliv má na procesní vyústění věci skutečnost, že: a) žalobce podal odpor proti příkazu ze dne 1. 4.

2019 opožděně (po uplynutí lhůty k jeho podání), dále to, že **b)** správní orgán I. stupně přesto k žádosti žalobce shledal, že odpor opožděně podán nebyl, a proto pokračoval v řízení, přičemž **c)** žalovaný shledal tento názor správního orgánu I. stupně nesprávným, a proto je názoru, že **d)** Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy z důvodu existence překážky věci rozhodnuté (pro nabytí právní moci příkazu ze dne 1. 4. 2019).

35. Městský soud předeseílá, že ke všem těmto zásadním otázkám projednávané věci vyslovil právní názor Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 126/2021 – 33. Tímto právním názorem je městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
36. Nejvyšší správní soud se přitom ztotožnil s právním názorem městského soudu toliko v tom, že žalobce podal odpor proti příkazu opožděně.
37. Městský soud v tomto ohledu tedy rekapituluje, že zásilka s příkazem ze dne 1. 4. 2019 byla uložena k vyzvednutí 3. 4. 2019, tj. lhůta 10 dní k vyzvednutí zásilky podle § 24 odst. 1 správního řádu, uplynula žalobci dne 13. 4. 2019 a vzhledem k tomu, že poslední den této lhůty padl na den pracovního klidu, uplynula lhůta k vyzvednutí zásilky v pondělí dne 15. 4. 2019 /§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu/. Zásilka byla proto v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu doručena tento poslední den lhůty k vyzvednutí zásilky. Žalobce měl od tohoto dne podle § 150 odst. 3 správního řádu lhůtu 8 dní k podání odporu – lhůta počala běžet 16. 4. a skončila dne 23. 4. 2019. Odpor však byl podán dle dokladu o doručení do datové schránky správního orgánu I. stupně dne 24. 4. 2019, tj. o den později. Na tomto závěru se shodli předsedkyně žalovaného, městský soud i Nejvyšší správní soud.
38. V dalším Nejvyšší správní soud již odlišně vyložil, že neobstojí závěr městského soudu o rozporu postupu předsedkyně žalovaného s § 90 odst. 3 správního řádu (zákaz změny rozhodnutí v neprospěch účastníka k jeho odvolání), neboť ta Rozhodnutí zrušila, nezměnila jej ve výroku. Změnila pouze náhled na včasnost (opožděnost) odporu proti příkazu. Nejvyšší správní soud poukázal na to, že nedošlo-li by ke zrušení rozhodnutí Úřadu, existovala by vedle sebe dvě rozhodnutí (tedy příkaz a rozhodnutí Úřadu) shledávající žalobce vinným ze spáchání přestupku a ukládající mu sankci. Takový stav by byl v rozporu se zákonem (§ 48 odst. 2 správního řádu). Nejvyšší správní soud postup předsedkyně žalovaného shledal za procesně bezvadný, neboť napadeným rozhodnutím o rozkladu došlo k odstranění pozdějšího rozhodnutí, kterým byla žalobci podruhé uložena sankce za totožný skutek na základě nesprávného závěru správního orgánu I. stupně o včasnosti odporu žalobce proti příkazu.
39. Žalobce byl tedy příkazem ze dne 1. 4. 2019 uznán vinným z přestupků dle § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích (2 skutky) a dle § 118 odst. 5 písm. a) zákona o elektronických komunikacích (1 skutek). Odpor proti příkazu ze dne 1. 4. 2019, který žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně dne 24. 4. 2019, byl podán opožděně.
40. Žalobce požádal dne 13. 5. 2019 o prominutí zmeškání úkonu – podání odporu, tuto žádost věcně odůvodnil. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 4. 6. 2019 zmeškání úkonu neprominul s tím, že odpor byl podán včas. Žalobcem tvrzenými okolnostmi, které měly odůvodnit prominutí zmeškání úkonu, se správní orgán I. stupně vůbec nezabýval.
41. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení, prvostupňovým Rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z předmětných přestupků. V rámci rozkladu předsedkyně žalovaného změnila náhled na včasnost podání odporu, učinila tak zcela v souladu s názorem městského soudu i Nejvyššího správního soudu. Je tedy nepochybné, že příkaz ze dne 1. 4.

2019 skutečně nabyl právní moci, neboť odpor byl podán opožděně a materiálně nebylo usnesením ze dne 4. 6. 2019 zmeškání úkonu prominuto.

42. Napadené rozhodnutí předsedkyně žalovaného za této procesní situace tedy zcela správně a v souladu s § 48 odst. 2 správního řádu „odstranilo“ prvostupňové Rozhodnutí, neboť zde při souběhu prvostupňového rozhodnutí ze dne 19. 7. 2019 a příkazu ze dne 1. 4. 2019 (právní moc dne 24. 4. 2019) nastala překážka věci rozhodnuté.
43. Jiné procesní řešení, než jak postupovala předsedkyně žalovaného, nynější řízení podle názoru městského soudu ani nenabízí. Pokud by nyní totiž městský soud znovu zrušil napadené rozhodnutí (byť z jiného důvodu než v předchozím řízení), došlo by „pouze“ k „obživení“ prvostupňového Rozhodnutí, ovšem to znovu za situace, kdy tu existuje dřívější pravomocný příkaz ze dne 1. 4. 2019 a kdy současně nebylo vyhověno žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty. Stejná procesní situace by nastala, i pokud by městský soud zrušil napadené rozhodnutí včetně prvostupňového Rozhodnutí – stále by těmto rozhodnutím předcházel pravomocný příkaz a neprominuté zmeškání úkonu.
44. Je tedy zjevné, že žádoucího výsledku – zrušení příkazu a meritorního projednání věci – může žalobce dosáhnout jen mimo rámec nynějšího řízení.
45. Obtížného procesního postavení žalobce si byl vědom Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2022, č. j. 3 As 126/2021 – 33. Poukázal na to, že žalovaný v usnesení ze dne 4. 6. 2019, č. j. ČTÚ-1 830/2019-635/III. vyř. – UrL sice zamítl žádost žalobce, avšak *de facto* věcně o ní nerozhodl, neboť to odůvodnil pouze závěrem, že odpor byl podán včas. V této souvislosti městský soud znovu poukazuje na odůvodnění usnesení ze dne 4. 6. 2019, z něhož skutečně nevyplývá, že by se správní orgán I. stupně věcně zabýval tvrzenými důvody, o něž žalobce opřel svoji žádost o prominutí zmeškání úkonu – podání odporu.
46. V takové situaci je Nejvyšší správní soud toho názoru, že by správní orgán I. stupně měl o žádosti žalobce o prominutí zmeškání úkonu věcně rozhodnout dle § 101 správního řádu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud zdůraznil, že zamítavé usnesení nepředstavuje překážku věci rozhodnuté dle § 48 odst. 2 správního řádu, neboť jeho účinkem není ani přiznání práva, ani uložení povinnosti. Žalovaný tuto žádost dosud věcně neprojednal, což je z hlediska ochrany procesních práv žalobce nežádoucí. O žádosti žalobce by žalovaný dle Nejvyššího správního soudu měl rozhodnout (aniž by k tomu bylo třeba jakéhokoli dalšího úkonu ze strany žalobce) novým rozhodnutím dle § 102 odst. 6 správního řádu, respektive – pokud by žádost shledal nedůvodnou – měl by usnesením řízení o ní zastavit dle § 102 odst. 4 správního řádu a řádně to odůvodnit.
47. Vycházejí z uvedeného městský soud uzavírá, že podle § 41 odst. 4 správního řádu správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. V tomto ohledu, tj. zda byly u žalobce závažné důvody bez jeho zavinění, správní orgán I. stupně žádost žalobce ze dne 13. 5. 2019 doposud neposuzoval. Je tedy především na žalovaném, avšak i na procesní aktivitě žalobce, aby žádost o prominutí zmeškání úkonu byla v těchto intencích věcně projednána. Bude-li věcně posouzeno, že u žalobce nastaly důvody pro prominutí zmeškání úkonu – podání odporu, všemu předcházející příkaz ze dne 1. 4. 2019 bude tímto odporem zrušen a v řízení bude správní orgán I. stupně pokračovat. Setrvá-li správní orgán I. stupně na závěru, že zde nejsou dány důvody pro prominutí zmeškání úkonu, právní moc příkazu zůstane nedotčena.

48. Městský soud pro úplnost poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud také zdůraznil, že po zrušení Rozhodnutí se řízení ocitlo ve stavu, kdy bylo řízení ukončeno jiným rozhodnutím – pravomocným příkazem. Nezůstalo zde žádné „otevřené“ správní řízení, bylo by však vhodnější, kdyby žalovaný v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) *in fine* správního řádu řízení zastavil, neboť v určitém řízení rozhodoval a jeho výrokový potenciál při rozhodování o rozkladu je vymezen právě odkazovaným ustanovením správního řádu. Nejvyšší správní soud poté shledal, že rozhodnutí o rozkladu není nezákonné ani z důvodu nerespektování ochrany dobré víry a legitimního očekávání. Postup správního orgánu I. stupně aplikovaný v jediném řízení zásadně nemůže v účastníku řízení vyvolat legitimní očekávání toho, že správní orgán rozhodující o odvolání (resp. o rozkladu) dojde ke shodným závěrům jako správní orgán prvního stupně, či dokonce, že nezohlední vady napadeného rozhodnutí nebo předcházejícího řízení. Je totiž běžné, že v jednom správním či soudním řízení různé instance dospějí k různým závěrům, jednou pro účastníka příznivým, podruhé i nepříznivým. Úspěch před první instancí tak nemůže založit „legitimní očekávání“ ohledně úspěchu před instancemi vyššími, ledaže je nutné užít zásadu zákazu *reformationis in peius*, která však v nyní projednávané věci porušena být nemohla.

VII. Závěr a náklady řízení

49. Městský soud v Praze, v dalším řízení ve stěžejních otázkách vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, shledal, že předsedkyně žalovaného postupovala věcně i procesně správně, když pro překážku věci rozhodnuté k rozkladu žalobce zrušila prvostupňové Rozhodnutí. Námitky žalobce, že napadeným rozhodnutím došlo k názorovému obratu, pokud jde o včasnost (opožděnost) odporu proti příkazu, překvapivosti, porušení legitimního očekávání a práva na spravedlivý proces, na tomto závěru nic nezmění. Nápravy tohoto procesně nežádoucího stavu může žalobce dosáhnout formou nového rozhodnutí o této žádosti podle § 101 správního řádu.
50. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji proto zamítl.
51. Co se týče výroku o nákladech řízení, městský soud byl povinen rozhodnout i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému náhradu nákladů řízení městský soud nepřiznal. Žalovaný byl sice procesně úspěšný, včetně řízení o kasační stížnosti, městský soud ale neshledal, že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. prosince 2022

JUDr. Slavomír Novák v. r.

předseda senátu